

ת"פ 10395/02/16 - מדינת ישראל נגד ד ו

בית משפט השלום באשקלון

15 פברואר 2016

ת"פ 10395-02-16 מדינת ישראל נ' ו (עציר)

ת"פ 10408-02-16

לפני כבוד השופט אמיר דהאן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ד ו (עציר)

נוכחים:

נציג המבקשת פרקליטות מחוז דרום, מתמחה

המשיב הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד ענת אסידו

מתורגמנית לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדידה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר שעיינתי בחוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי ושמעתי את הצדדים ואת הנאשם ונוכח הסכמתם לעובדות הסובבות את מצבו הנפשי של הנאשם בזמנים הרלוונטיים אני מורה כדלקמן:

קביעה בדבר ביצוע מעשה העבירה.

על יסוד הצהרת ב"כ הנאשם, אני מוצא כי ישנן ראיות לכאורה כנגד הנאשם כדרישת סעיף 15 א' לחוק טיפול בחולי נפש.

קביעה בדבר העדר אחריות פלילית:

עמוד 1

מצאתי כי התקיימו במקרה שלפני הוראות סעיף 34ח' לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ומטעם זה אני קובע כי הנאשם לא היה אחראי למעשיו בשעת המעשה מחמת מחלה שפגעה ברוחו או ליקוי בכושרו השכלי.

הוראת אשפוז:

אני מורה על אשפוזו של המשיב במקום אשפוז שיקבע הפסיכיאטר המחוזי על פי סעיף 15 א'

הפסקת הליכים:

אני מורה על הפסקת ההליכים הפליליים כנגד הנאשם, על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי.

תקופה מרבית לאשפוז:

בעניין זה טענו הצדדים והגישו פסיקה ולפיה כאשר זה טוען כי קביעת התקופה אינה מסורה לשיקול דעת של בית המשפט, אלא רק הרכבת התקופה, על פי האמור בסעיף 15 (ד' 1) (2).

הסנגורית טוענת כי קביעת התקופה מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט.

בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי פסקו גם לכאן וגם לכאן.

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, אני קובע כי אכן בית המשפט מוסמך לקבוע את תקופת המאסר המירבית וכן הוסמך להורות בצו על תקופת האשפוז המירבית, באופן שלא תעלה על תקופת המאסר המירבית.

אכן, לבית המשפט אין שיקול דעת בקביעת תקופת המאסר המירבית ולכך התכוון פסק הדין בת"פ 13546-08-15 ותקופה זו תלויה באופן ישיר בתקופת המאסר הקבועות בחוק לעבירות אשר נקבע כי הנאשם ביצע, אך לא כך היא תקופת האשפוז המירבית, אשר המחוקק קבע במפורש כי לא תעלה תקופת המאסר המירבית.

מכאן, שהמחוקק השאיר שיקול דעת לבית המשפט בקביעת תקופת האשפוז המירבית, כל עוד לא תעלה על תקופת המאסר המירבית.

כיצד יפעיל בית המשפט שיקול דעת זה, כאשר אין בפניו נתונים אמיתיים וספק אם יוכלו להיות בפניו, לגבי הצורך באשפוזו של הנאשם במשך תקופת האשפוז.

להבדיל מענישה אשר לפניה נערך הליך מסודר של ראיות וטיעונים, הרי שעניין זה נתון הן למומחיות של הרופאים המטפלים מצד אחד והן לשיקול דעתם העיתי מצד שני כפי שנשקל מזמן לזמן לצורך רפואי.

כידוע, התיקון לחוק הועבר, כיוון שנתגלו מספר מקרים בתולדות מדינת ישראל ובהן היה מאושפז הנאשם תקופה לא פרופורציונלית, בלתי סבירה ביחס לעבירות שביצע. משום כך מצא המחוקק לגבול גבול עליון לתקופה זו, על מנת להוציא מגדר אפשרות מקרים קיצוניים ובלתי סבירים.

כך גם יש להתייחס אל קביעת תקופת האשפוז המירבית.

ברוב מכריע של המקרים, אין מקום להתערב בשיקול הדעת הפסיכיאטרי ויש לקבוע את החסם העליון של תקופת המאסר המירבית, אך אם תקופת המאסר המירבית חורגת באופן קיצוני מכל עונש אשר היה יכול להגיע לנאשם אז יש על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולהתערב בתקופת האשפוז המירבית ולהפחתה בהתאם.

מכל מקום אין ליצור הליך חדש של טיעונים לתקופת האשפוז המירבית, שכן לא הצדדים ולא בית משפט מצויידיים במידה כלשהו לעניין זה מחד ומאידך אין ליצור פונקציה המעבירה את תקופת הטיפול אל תקופת העונש, שכן אין קשר ישיר בין תקופת טפול לבין תקופת עונש, טיפול איננו עונש.

אשר על כן ולאחר שעיינתי בכתב האישום, ושמעתי את הנאשם מצאתי כי אין מקום במקרה זה להתערב ולשנות את תקופת האשפוז המירבית מתקופת המאסר המירבית.

אני מורה כי התקופה המרבית לאשפוז לא תעלה על 5 שנים בניכוי הימים שבהם הורה בית המשפט על אשפוז על פי סעיף 16 לחוק טיפול בחולי נפש. אין בהוראה זו כדי לחייב באופן כלשהו את הפסיכיאטר או את הוועדה או למנוע אותם מלשחרר את הנאשם מאשפוז או לחייבו בטיפול מרפאתי כפוי חלף אשפוז על פי שיקול דעתם המקצועי גם קודם לכן.

המשיב יועבר לפסיכיאטר המחוזי באמצעות שב"ס בהקדם האפשרי ובתיאום עם לשכתו.

העתק ההחלטה יישלח לפסיכיאטר המחוזי, עוד היום וגם באמצעות הפקס.

המזכירות תוציא צו אשפוז על פי סעיף 15 א' לחוק טיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום ו' אדר א' תשע"ו, 15/02/2016 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט

הוקלדעלידיאורליבן- שלוש